bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Febra periculoasă din viața footbalului

Footballul nostru este, de câțiva ani, în progres.

Putem vorbi de ridicarea nivelului technic sau tactic. Aflăm însă de întâmplări senzaționale, auzim de bătăi cari se termină la poliție, avem cunoștiință de grave certuri a conducătorilor și debarcări de președinți, în cadrul unor adunări generale cu desbateri furtunoase.

Pentru viața noastră sportivă, ce până mai acum câtva timp decurgea intim, molcom, aceste explozii de senzație au surprins și au nedumerit.

La Arad, pe peronul gării, a fost o păruiață sdravănă între jucătorii lui C. A. O. și Munteanu dela Victoria. Nu importă obiectul. Fapt este că, în văzul mulțimii, sportivii noștri, considerendu-se pentru moment boxeuri, și-au administrat pumnul, picioare și palme, copios repartizate de o parte și de alta.

Au terminat la poliție...

In altă parte, jucătorii campioni ai țării se agită contra conducătorilor, făcând grevă sau nu mai știu ce.

D. N. Lucescu este mazilit «peste noapte» dela conducerea U. Tricolor.

Se observă în toată viața noastră sportivă o agitație inexplicabilă. O febră chinuitoare pare că a încins pe sportivi. Lucrurile se precipită, evenimentele se succed într'o cascadă ametitoare de senzațional, jucătorii sunt agitați și-și manifestă nervozitatea prin nemulțumiri de tot felul. Conducătorii și-au pierdut capul. Ce altă dată părea imposibil, astăzi devine un fapt divers, pierdut în noianul unor întâmplări de cea mai pură speță aventuroasă.

Este agitația prevestitoare de schimbări radicale? Este furtuna ce amenință să distrugă ceeace alții au creat cu trudă? Sunt timpurile amintitoare de prăbușiri?

Senzaționale la prima vedere, întâmplările devin totuș explicabile, atunci când sunt judecate la rece.

Sportul nostru a intrat în faza dinamică. Sunt necesare schimbări, pentru ca el să nu degenereze.

Simptomele pe cari le-am menționat mai sus sunt ecoul pasiunii ce va conduce tot parcursul campionatului național.

Cum dela acest dinamism nu-i decât un pas până la anarhic, socotim că mai mult calm din partea tuturor n'ar strica.

Nu de alta, dar semeni câteodată vânt și culegi furtună!...

Silviu Herescu

O fotografie interesantă

Clișeul nostru (pe care ni l-a adus curierul de eri dela corespondentul nostru special care însoțește echipa naționalăde hockey) reprezintă o fază foarte interesantă a matchului România — Germania, câștigat, după cum se știe, de adversarii noștri cu 4-2. In clișeul nostru, se vede clar stupoarea germanilor la goalul marcat de români. Nemții au aerul că protestează — invocând o neregualritate. In fund, Botez, care după ce a ocolit poarta, revine la centru.

Primăvăratecă...

Toți sportivii, n'au ce spune,
In Februarie e-o minune!
Nu mai e pic de zăpadă
Au ieșit copiii'n stradă
Fără șepci, fără paltoane,
Ba chiar unele cucoane
Au pornit-o la plimbare
Cu umbrelele de soare.
Fiindcă, orișice s'ar spune,
Soarele e'n ascensiune.
Vrea chiar să se stabilească
Și-a 'nceput să încălzească.
Toată lumea stă pe afară,
Parc'că-i zi de primăvară.
Cui să-i mulțumim bădie
Că s'a dus iarna pustie
Cu zăpezile de-un metru?
Cred... d-lui termometru...
Numai dânsul ne-a salvat,
Căci, ca sportman, s'a urcat...

Footballiștii, fericire,
Pot acuma să respire,
Și s'au pus pe respirat
Fiindcă-i aerul curat.
Și cum i-a încins antrenul
Au înconjurat terenul
De vreo patruzeci de ori
Pentru suflu și... sudori.
Cu gimnastică engleză,
Bavareză, suedeză,
Cu mișcări la paralele,
Exerciții la inele,
Toți sunt sprinteni, mari și mici
Parc'ar fi niște pisici.
Au mai tras ca din pistol,
Două mii shoturi la goal,
Dar au tras cu-un ochiu închis,
Să ochească mai precis.

Toate le-au făcut cu normă.
Incât astăzi sunt în formă,
Dar la match, Domnul ferească,
O să se cotonogească,
Și, oricine să parieze,
Că o să se de-formeze.

*

Chiar arbitrul, drăgălașul,
A ieșit cu fluerașul.
Să-l aerisească-un pic
Ca să fluere mai șic.
Cu elan s'a antrenat
Doar atât: la fluerat.
Pentru matchurile cu zgură
Fluera cu frunza 'n gură,
Pentru matchuri cu... ocară,
Fluera ca trenu'n gară,
Pentru match de campionat
Zi și noapte s'a-antrenat,
Lung, sinistru și-ascuțit,
Tocmai ca un păgubit.
Dar să fie „fit and well",
Domn' arbitru, frumușel,
Cu sisteme portugheze
A 'nvățat să și boxeze.
Nu c'ar vrea să knockouteze
Sau să bată — chiar el spune —
Toată lumea din tribune,
Dar o face din prudență
Ca să aibă... rezistență.

*

Ah ce vreme, o splendoare!
Cald, lumină, aer, soare,
Cer albastru, o pictură,
Zâmbet pe orice figură,
Par'că întinerește țara,
Să trăiască primăvara!
Sporturile toate 'nvie,
Intr'o splendidă-armonie
Sporturile sunt în frunte...
Aș mai da și amănunte,
Ba aș scrie și-o baladă,
De n'ar mai veni zăpadă!...

A. Nol

De prin lume adunate

DELA SPORT LA TEATRU

Jucătorii de football nu șomează nici iarna. Inregistrăm zilele trecute cazul jucătorului Neacșu, care la Liga Culturală joacă alături de maestrul Manolescu.

Inregistrăm acum alte cazuri de jucători, cari au părăsit footballul pentru teatru.

Cunoscutul hawaianist Stase Tombulis dela Radio București a jucat football la Panatinaikos (Grecia) alături de Helmis, cunoscutul internațional grec, în 1924, ocupând postul de extrem stânga, iar colegul său de plăci, chitaristul Boris Baltacoff, a jucat în echipa Mihai Viteazul Chișinău, alături de venusistul Petea și Colea Vâlcov.

EXEMPLE DE PESTE HOTARE

Expoziția internațională care va avea loc anul viitor la Paris va prilejui mari manifestațiuni sportive.

In afară de campionatul mondial de football, care va întruni, de astă dată, cel mai mare număr de participanți, celelalte manifestațiuni sportive necesită cheltueli imense, cari au șanse de a nu fi acoperite prin încasările ce se vor face.

Cum însă comisiunea permanentă a Expozițiunei înțelege să utilizeze acest prilej de a prilejui tuturor sporturilor o egală

posibilitate de afirmare, comisariatul a pus la dispozițiunea federațiilor, — în mod proporțional cu trebuințele necesare, importante sume, echivalente cu eventuale deficite soldate prin organizarea acestor concursuri. Suma totală se ridică la 2.606.000 franci francezi.

JESSE OWENS CLARINETIST

Josse Owens, eroul olimpiadei din Berlin, face acum un turneu care îi aduce mai mult decât întrecerea cu calul din Havana. Owens este acum dirijorul și clarinetistul unei orchestre și primește 250.000 dolari (cca 50 milioane de lei).

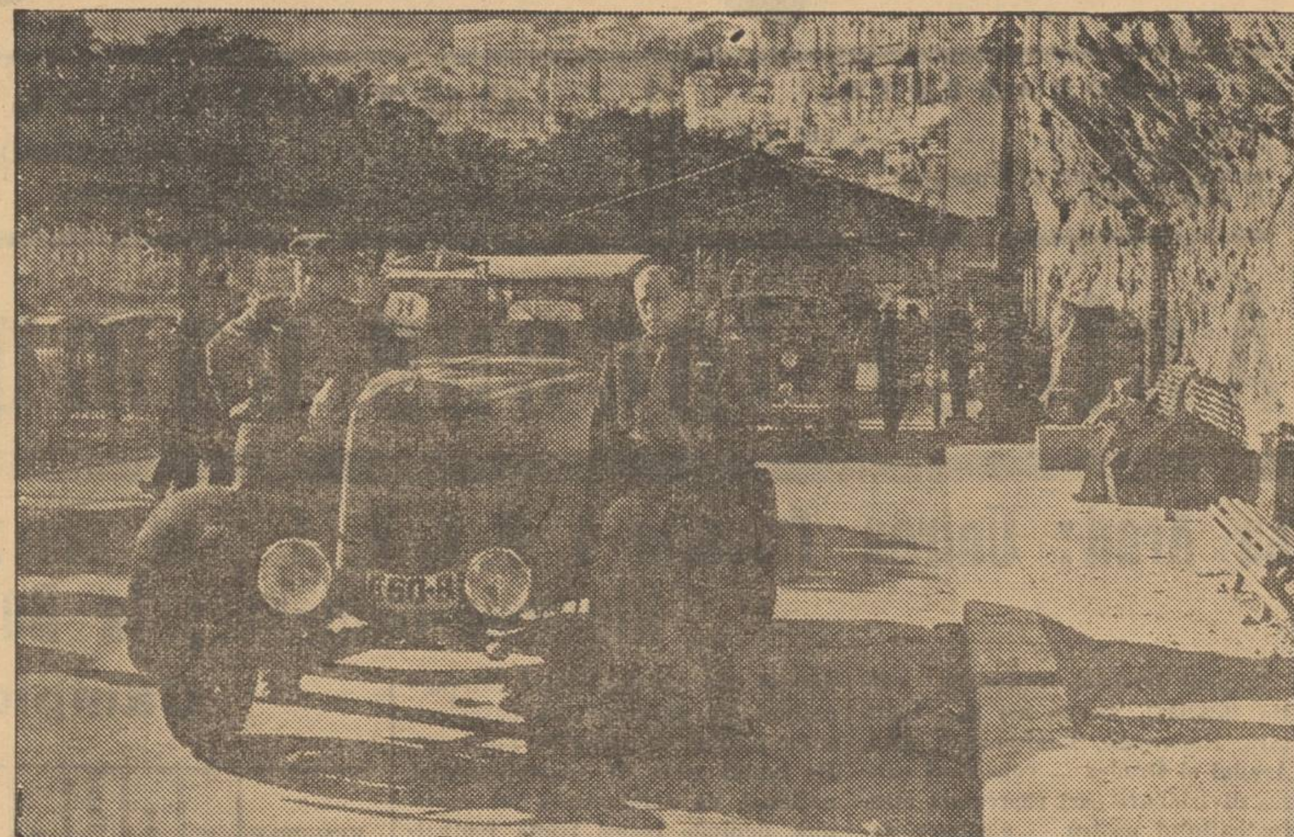
După terminarea turneului, Owens se va înapoia la universitatea din Ohio terminându-și studiile.

PETRE CRISTEA A SOSIT IN CAPITALA

Invingătorul ralley-ului Monte Carlo la redacția ziarului nostru

Cazul său a fost deferit comitetului internațional al A. I. A. C. R.

In clișeul nostru, Petre Cristea și însoțitorul său, rezemați de mașină, la Monte Carlo

Petre Cristea, invingătorul moral al «Rallye-ului Monte Carlo» ediția 1937, a sosit în București, venind dela Paris, întovărășit la bord de d-na Cristea care — sportivă pasionată — a luat parte efectivă la sbuciumul sufletesc al soțului său.

Se știe, din cele relatate de noi la timp, că în faimoasa competițiune cu punct final pe Coasta de Azur, compatriotul nostru a fost victima unui odios procedeu, care l-a făcut să piardă primul loc în clasamentul general al competițiunei și ocazia de a reedita isprava lui de Vasselle, singurul automobilist care a isbutit să cucerească, de două ori pe rând, primul loc în această competițiune.

Am insistat la timp asupra strigătoarei nedreptăți ce s'a făcut compatriotului nostru și am promis să revenim în momentul când vom fi în posesia unor amănunte precise. Astăzi, acest lucru se întâmplă și vine să dovedească procedeul arbitrar utilizat de comisarii celei mai importante probe turistice din lume.

RASPUNSUL D-LUI NOGHES

Cu mult timp înainte de a lua startul Cristea, extrem de grijuliu, a întrebat prin scrisoare pe d. Noghes, comisarul general al competițiunei, dacă are sau nu dreptul să utilizeze în cursă roți duble.

Venind eri la redacție, Petre Cristea ne-a prezentat în original, răspunsul d-lui Noghes, care sună astfel:

«Nu există nimic împotriva roților-jumele, cari sunt roți de ajutor și pentru cari nu vă putem impune o lărgime suficientă spre a le acoperi, dat fiindcă întrebuințarea lor nu este decât ocazională».

Răspunsul comisarului general al concursului este precis și din el rezultă că Petre Cristea a fost autorizat să utilizeze roți duble. Totuși, pe teren în proba de clasificare s'a aplicat alergătorului român o penalizare de 6 puncte.

Dece?

Foarte simplu, spre a i se răpi șansa unei victorii pe deplin meritată și din plin muncită.

D. CHARLES FAROUX SE PRONUNȚA

Procedeul îndreptat contra lui Petre Cristea a avut darul să indigneze pe adevărații sportivi și cei prezenți au manifestat vehement contra lui.

D. Charles Paroux, redactorul șef al ziarului L'Auto și o forță mondială în materie de automobilism, rugat să se pronunțe asupra acestei chestiuni nu a ezitat să cunoască dreptatea pilotului român.

O INTAMPINARE LA A. I. A. C. R.

Considerându-se jefuit — după expresia sa — Petre Cristea s'a adresat forului suprem cerând să i se facă dreptate.

La sediul A.I.A.C.R.-ului el a întâmpinat foarte multă bunăvoință și toți cei prezenți s'au grăbit să-i acorde cuvenita atenție, recunoscând drept perfect justificată întâmpinarea prin care Petre Cristea cere să i se facă dreptate.

INTAMPINAREA VA FI SUPUSA JUDECAȚII COMITETULUI INTERNAȚIONAL

Comitetul A. I. A. C. R. va supune plângerea lui Petre Cristea, Comitetului internațional care se întrunește odată pe an, în cursul lunei Martie.

Acest comitet se va pronunța asupra întâmpinărei lui Petre Cristea, în primă și ultimă instanță.

AUTOMOBIL CLUBUL REGAL ROMAN NU VA RAMANE IMPASIBIL

Credem a ști că Automobil Clubul Regal Român se va sesiza de faptele petrecute la Monte Carlo, mai ales că și celălalt echipaj românesc: ing. Barbu Neamțu, col. Al. Berlescu a fost supus aceluiaș neomenos tratament.

Forul nostru se va adresa A. I. A. C. R.-ului și, în cazul când aceasta din urmă nu va face dreptate, se pare că A.C.R.R.-ul va lua hotărâri de covârșitoare importanță.

Se ventilează ideia retragerii grupărei românești din A.I.A.C.R. și reducerea oricărui credit moral, pentru organizatorii „Rallye-ului Monte Carlo". Deci, ar urma ca plecările din București să fie șterse din tabloul centrelor de start ale competițiunei.

DECLARAȚIILE LUI PETRE CRISTEA

Sosit în București, după o călătorie Paris—București, cu foarte mici întreruperi la Muenchen și Viena, Petre Cristea ne-a vizitat eri la redacție spunându-ne următoarele:

«Am fost pur și simplu jefuit. De aceia, în baza documentelor ce posed m'am adresat A.I.A.C.R.ului și dacă Comitetul care va judeca acest caz va fi cu adevărat — internațional, dreptatea nu se poate să nu iasă la suprafață.

r. e. d.

8 IUNIE

Foiletonul „Gazetei Sporturilor" 7)

Mare roman sportiv de GEORGE FULGA

— Poftiți, Prințesă. E cea mai bună loje.

In urma Prințesei, un cârd de fete tinere, cu obrajii turtiți sub cantități enorme de fard, a strecurat în loje arpegii vesele de răset și bună dispoziție.

— Știi cine este?...

Uzina informativă a ziarului «Torentul» are o cantitate de amănunte culese și din cazierul Prințesei.

— Este Prințesă sadea, din neamul Valoharilor. Familia o ține sub control. Ii dă 60.000 de lei pe lună, să se distreze, și îi totalizează veniturile în tezaurul unei Bănci care ține registre întregi pentru clienta aceasta cu rezerve enorme... pe cari nu are dreptul să le atingă.

Intr'un fel oarecare, este inofensivă. Dacă n'ar zâmbi, dacă ar renunța din când în când la basc și și-ar scoate din când în când șoșonii, ar fi chiar simpatică.

S'a încăpățânat însă să umble de ani de zile, fără să și-le scoată vreodată, cu acelaș basc, aceiaș pelerină neagră de moașe și-aceiași șoșoni botocănoși și uzați.

— Dar ce face cu banii?

— De obiceiu, îi cheltuește cu baletistele dela cele două teatre de reviste din București: «Spiriduș» și «Toledo». Le ia dela teatru, le plimbă prin oraș, le plătește masa și le face cadouri.

Se afirmă însă că are o slăbiciune specială și pentru un bărbat. Un fost gazetar, Lorin Micu, căruia prietenia cu Prințesa i-a furnizat între prieteni, titlul de Prinț consort.

— Este o legătură serioasă?..

— Nu cred. De altfel, cine ar putea să știe sigur?.. Imi vine geru să cred totuși că Prințesa ar putea avea o afecțiune reală chiar și pentru un fost gazetar, și că un fost gazetar ar putea să reintre în reportaj de senzație, chiar și cu o astfel de Prințesă.

In loja Prințesei, zarvă multă. Baletistele râd tare și... mănâncă repede.

Din când în când, se opresc pentru un zâmbet de circumstanță. Imediat însă, își reiau activitatea digestivă, cu o rapiditate sportivă

Prințesa le acopere cu priviri superioare de monarh fără coroană. Le 'ndeamnă să... zâmbească, le critică valoarea fripturilor și le-amintește descendența sa aristocratică, în fraze devenite stereotip:

— Eu stau pe 400 de ani de domnie ai strămoșilor mei. Dacă ar ști străbunii mei cu cine stau acum la masă, s'ar întoarce în morminte cu fața în jos, de scârbă.

— Așa e!.. a confirmat Bodo cu respect total, îndoindu-și corpul într'o nouă și antrenată reverență...

Prin fumul de restaurant, figurile abia mai pot fi deslușite. Nu se mai vede aproape nimic.

In schimb, zgomotul de pahare a crescut enorm, până la un vacarm prin care orchestra abia mai răzbește să se audă, cu câte-un tango mieros și adormit...

IV

Inmormântarea a fost simplă.

In urma dricului, doar câțiva cunoscuți. Nici-o trăsură. Doamna Vișoiu își sprijină trupul secerat de durere, de Radu, cel mai mic dintre copii. Cortegiul este completat de câteva rude apropiate. Un singur oficial: d. Culcescu. Și-un amănunt de decor, de melodramă perimată: plouă.

Pe caldarâmul străzii, ploaia bate ca într'o darabană, tact sumbru de muzică exotică.

S'au făcut băltoace. Prin petele de noroiu și apă murdară, cortegiul înaintează greu și tăcut.

La destinație, procedura a fost simplă. Pe brațe, sicriul a făcut ultimul drum până departe, în valea Cimitirului. A lunecat pe părtia frânghiilor și s'a fixat în fundul gropii, bombardat cu lopeți de pământ noroios.

Peste ceremonia aceasta rapidă, d-na Vișoiu a pus stigmatul unui țipăt lung. A căzut în brațele lui Radu — cu albul ochilor întins peste mărgeanul irisului — și nu și-a revenit decât acasă.

Domnul Vișoiu nu a putut să-și conducă fiul pe ultimul drum al vieții. Ar fi vrut. Ceruse să fie dat jos, în jilț, și dus așa până în valea ultimului locaș al lui Emil.

Ploaia însă, a făcut imposibil drumul acesta.

Domnul Vișoiu a rămas acasă, lângă fereastră. A urmat cu privirea cortegiul până în colțul străzii. De acolo l-a însoțit cu gândul. Și a rămas așa, cu ochii înțepeniți peste spații fără viață, până târziu, spre seară.

Când noaptea i-a inundat camera atârnând panouri de întuneric pe pereți, doamna Vișoiu a intrat încet, întrebându-l:

— Vrei să-ți aprind lumina?..

Domnul Vișoiu nu a răspuns. A rămas tot drept, cu ochii și gândurile înțepenite.

— Vrei să-ți aprind lumina?..

— Dacă vrei tu!.. a consimțit domnul Vișoiu, fără convingere, așa cum ar fi acceptat să i se arunce ceva în cap, sau să fie aruncat peste balustrada ferestrei.

Doamna Vișoiu a luminat o venilleusă. O lampă mică, abia râzbind să împrăștie întunericul pe câțiva metri depărtare. Apoi s'a apropiat de domnul Vișoiu.

Nu și-au spus nimic. Aproape, nu s'au privit. S'au simțit doar strângându-și mâinile și repetând pierduți: Emil... copilul nostru...

Au stat așa, vreme multă. Cât?.. Cine-ar putea să spună.

Doamna Vișoiu a vrut să-i spună ceva. Domnul Vișoiu a oprit-o, blând:

— Taci te rog. Nu lumina tăcerea...

Și au continuat să-și strângă mâinile, să nu-și vorbească și să-și unească astfel o durere pe care fiecare în parte, n'ar fi putut-o duce singur...

Târziu, domnul Vișoiu a spart tăcerea:

— Aș vrea să-l văd pe Radu.

Doamna Vișoiu l-a privit nedumerită.

— Să-l vezi pe Radu?..

— Aș vrea să-l întreb ceva.

Prin ușa rămasă întredeschisă, doamna Vișoiu a șoptit, abia perceptibil:

— Radule!..

N'ar fi putut-o auzi, nimeni. Oricât de-aproape ar fi fost. Și totuși, silueta masivă a lui Radu a apărut imediat pe pervazul ușii. S'a apropiat să verifice, poate, autenticitatea chemării și a intrat apoi cu pași mărunți și indeciși.

— M'ați chemat?..

Domnul Vișoiu și-a echilibrat respirația cu un oftat prelung, și i-a făcut semn să se apropie:

— Ce știi tu despre sinuciderea lui Emil?..

— Nimic...

In vocea lui Radu, însă, a tremurat o rezervă.

— Absolut nimic?...

— Nimic.

Și totuși, declarațiunea aceasta purta amprente sigure de nesinceritate. Domnul Vișoiu, le-a bănuit. L-a chemat pe Radu, și mai aproape. L-a prins de mână. L-a strâns puternic și i-a fixat în ochi săgeata unei priviri severe:

— Spune-mi tot ce știi!...

(Va urma)